

2. En komité om andelsbevægelsens betydning for udviklingslandenes økonomiske og sociale udvikling (dagsordenens punkt 4), bestående af 140 medlemmer, heraf 66 regerings-, 24 arbejdsgiver- og 50 arbejderrepræsentanter.
3. En komité om social sikkerhed (dagsordenens punkt 5), bestående af 136 medlemmer, heraf 72 regerings-, 22 arbejdsgiver- og 42 arbejderrepræsentanter.
4. En komité om fiskeres problemer (dagsordenens punkt 6), bestående af 63 medlemmer, heraf 34 regerings-, 13 arbejdsgiver- og 16 arbejderrepræsentanter.
5. En komité om klager og kommunikation (dagsordenens punkt 7), bestående af 156 medlemmer, heraf 66 regerings-, 42 arbejdsgiver- og 48 arbejderrepræsentanter.

Efter forslag fra forretningsudvalget nedsattes endvidere en resolutionskomité, bestående af 127 medlemmer, heraf 70 regerings-, 22 arbejdsgiver- og 35 arbejderrepræsentanter.

I overensstemmelse med forretningsordenen nedsattes endelig følgende komiteer:

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål (dagsordenens punkt 2), bestående af 1 regeringsrepræsentant fra hvert land, repræsenteret på konferencen.

Komiteen til prøvelse af delegeredes fuldmagter, bestående af 1 regerings-, 1 arbejdsgiver- og 1 arbejderrepræsentant.

Danmark havde følgende repræsentation i komiteerne:

Resolutionskomiteen: *Coln*. Som stedfortrædende medlem *Lund* med *Degerbøl* som suppleant; *Bache Vognbjerg*.

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål: *Juhl-Christensen*.

Komiteen vedrørende andelsbevægelsen: *Clemens Pedersen*.

Komiteen vedrørende social sikkerhed: *Juhl-Christensen*. Som stedfortrædende medlem *Lund* med *Schade Poulsen* som suppleant. Som stedfortrædende medlem *Schütjer*.

Komiteen vedrørende fiskere: Som stedfortrædende medlem fru *Marichen Nielsen*.

Komiteen vedrørende klager og kommunikation: *Coln* med *Ravn* som suppleant.

Lund med *Degerbøl* som suppleant. Som stedfortrædende medlem: *Kai Petersen*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses mod beskikkelse af nogen af de delegerede ved konferencen, undersøges af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en sådan indsigelse, er komiteens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Til regeringsrepræsentanter i fuldmagtskomiteen og formand for denne valgtes vice-direktør *Bernardo Zanetti*, Schweiz. Desuden valgtes *Jakasa* fra Argentina (arbejdsgivergruppen) og *Bohlin* fra Sverige (arbejdergruppen).

Der var rejst indsigelser mod følgende delegeredes fuldmagter:

Arbejderrepræsentanterne fra Argentina, Burundi, Frankrig, Israel, Italien, Libyen, Pakistan, Panama, Portugal, Spanien, Sudan, Uruguay og Vietnam samt mod den samlede delegation fra Kina.

I samtlige tilfælde traf fuldmagtskomiteen en enstemmig beslutning om at forkaste de fremsatte indsigelser, og ingen af disse klager kom derfor til debat eller afstemning i den samlede konference.

Ved forelæggelsen af rapporten fra fuldmagtskomiteen fremhævede formanden, at komiteens afvisning af klagerne ikke måtte fortolkes som enighed med hensyn til de omstændigheder, der ligger til grund for klagernes fremsættelse. Ifølge fuldmagtskomiteens mandat er det kun dens opgave at undersøge, om kravene i ILOs konstitution angående delegeredes udpegelse er opfyldt i de enkelte tilfælde.

Klager fra delegerede over valg til komiteerne.

I 1959 gennemførte arbejdskonferencen en ændring i konferencens reglement. Denne ændring tog sigte på, at delegerede, der ikke af deres grupper var blevet indvalgt som stemmeberettigede medlemmer af konfe-